

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αδιάβροχη ύφανση των παρά τών Ύποπτα κτορείων απαγορεύεται.

Η υπό τών άναγκωτών μας άποστολλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται όπ' όθιν.

Πολλοί άναγκωτάι μας μäs γράφουν ότι έπιθυμούν να προηθεωθούν τäs εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομητάι τών περιοδικών μας, αλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Για τούς διευκολομένους σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τó άντικριν τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, ομοδότησε τιμής.

Έ λ π ι δ ο φ ο ρ ο ν.—Γράμματάι μας τήν άκριβή σας διεύθυνσιν διά να σäs γράψωμεν τäs πληροφορίας τäs όποιäs έλάβομε από τόν έν Άμερικανόν άντιπρόσωπόν μας, σχετικώς με τήν άεροπορικήν σχολήν. Α πό φ ο ρ ε τ ο ν Γ υ μ ν α σ ί ο υ Ν ε μ φ ά ν.—Γιά τά δικαία παρανόνα σας ειδοποιούμε τó Πρακτορείον. Για τäs ύπολοιπäs εκδόσεις μας στείλετε μας τά άνάλογα δελτία και 8 δρ. δι' έκάστην και θά σäs τäs ταχυδρομήσωμεν.

— ΧΙ—ΙΧ—ΧΧΧΥ.—Τό διήγημά σας και μετά τήν διόρθωσιν του δέν έβελτιώθη καθόλου. Ίδου έπί παραδείγματι ή άρχή του :

—Ενε ή σειρά σας κύριε Λοχαγέ τά μäs διηγήθητε καμμίαν στρατιωτικήν ιστορίαν, ώς στρατιωτικός πού είσθε, λέγει ε κ κύριος Δοκασκόο διακρίτων τήν σιγήν, και άπευθυνόμενος εις ένα εκ τών προσκεκλημέ-ω, τών, έμεις διηγήθημεν.

— Έάν έχετε όρεξιν να μ' άκούσατε θά σäs διηγηθώ και' έγώ μίαν συνηχητικήν στρατιωτικήν ιστορίαν, ή όποια έτυχε να συμβή εις μέρες μου' άπαντά τó Λοχαγός κύριος Νέσκο άνάπτων τήν πί-πα του.

Άντι άλλης άπάντησος όλα τά βλέματα έστέρησαν άυπομό-νος πρós τó στόμα τó κ. Λοχαγού.

Ο Λοχαγός κ. Νέσκο, ρουφώντας τήν πίπα του και έξαπο-λύων ήθονικός πυκνός τούλας καπνού πρós τόν καταγά ανο άπο-γευματιόν ομίαν τó Βουκουλεσιού άρχίζει να διηγείται :

—Τότε εύρισκομθα, έν ένθνυσούμαι καλός, εις τās παρμον-ές τής Πανευρωπαϊκής αίτιας' ήμουν ότε άνθυπολοχαγός, ύπη-ρετών εις τόν ΙΙΙ Λόχον τού Έθελονικού Συντάγματος, έ ή κεφαλή μιάς Διμοιρίας τού αυτοελεύθου Λόχου μäs όποιοσδήποτε άλλοιον έξωθεν τής Κωνσταντίας Μεία εις τόν αυτοελεύθου Λόχον μας, μεταξύ τών στρατιωτών, ειδίκετο και' ένας... ύπακούον εις τó όνομα «Τζόννυ», ά ήνον οι κάποιον στρατιωτικήν τής Διμοιρίας μου όνό-ματι Κάρλοσ Σιβεράκο.

Ο «Τζόννυ» ίσπών, πού είχε άκολουθήσει τόν άφεντικό του έως τόν στρατό, δέν έννοουσε, δίκαια και' άδικα ν' άποχωρισθώ άπ' αυτόν παρά τó έξλο πύ έργασε πολλές φορές, εις τās άρχας; από μερικόν στρατιωτάς τού Λόχου μας. Ύστερον όμως οι στρα-τιώται μας τόν έμαθον, και τόν άγαπούσαν όλοι όπως και κείνος αύτός. Ητο όμοιογουμενός ένα πολύ έξυπνον και νοήμον ζών. Κ'λότουμε και' όλας γιατί βλέπετε όλα τά περιουσιόματα τού Λόχου ήσαν εις τήν... διάθεσιν του' έτσι κόλλησε κοντά μας πλέον ός...

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Όροι συνδρομής «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ Έξωτερικού Δολλάρια 6 7 Έξώμηνος 100 ΙΙΙ Άμερικικής 3 Ά και δι' άλλην τήν Άφρικτικήν και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνια 30 Αι έπιστολαί και τά χρηματικά διάδοματα δέν ν' άποστέλλονται πρós τόν Ίδιοκτήτην τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικός αντιπρόσωπος τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Άμερικη, διά τήν έγγραφικήν συνδρομητών και διά τήν κατά φύλλον πώλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, έκπροσωποειμένη παρά τού κ. Κ. Καλφοπούλου,

Άκούσατε συνεπός τήν συμβουλήν μας. Πάγιτε να γράφετε. Και διαβίβατε έλληνας και ξένους πεζογράφους. Δέν εινε καθόλου εύκολή ή συγγραφή ενός διηγήμα-τος. Καί τάλαντο απαιτείται, αλλά και μόρφωση, όχι μικρά.Χωρίς τά δύο αυτά προύτα δέν γράφεται, δυστυχώς, ούτε...ταχυδρομικόν δελ-τάριον. Θ ε δ ο φ ο ρ ο ν.—Μäs γράφε-ται στην έπιστολή σας : Άγαπημένον μου «Μπουκέτο» Θεμώς παρακαλώ όπως κα-ταχωρήσιν τó διηγημά μου και τó ποιηματάκι μου, τó συντομέ-τερον, σάφηνες τήν ζωήν μιάς κοπέλας κτλ. κτλ.»

Δέν γνωρίζουμε τί σχέση υπάρχει μεταξύ τής δημο-σιεύσεως τού διηγήματος και τού ποιήματος σας και τής κοπέλας περί τής όποιäs γράφετε. Πάντως άδυνατού-μεν να σäs εύχαριστήσωμεν. Διότι και τó διήγημα (ε) και τó ποιήμα σας, εινε έντελώς άνεπιτυχή... Τό διήγημα μάλιστα δέν εινε...διήγημα, αλλά έπιστολή και μάλιστα έρωτική. Ίδου :

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΟΥ

«Γνωρίσθημεν σε στιγμές γλυκές, πέρασαν από τότε δυό δλό-κις χρόνια, με σπουδαία γεγονότα άναυηστικά παράθρητα άρι-κτες κλπ. τά δυό σου ποιηματάκια σου δέν μ' άφρασαν άσυνηχίτων, με τούς πονεμένους σου στίχους, έτήγησα όσον ήτο δυνατόν αλλά αι προσάθειαι μου άπέθρασαν εις τήν καταστροφήν τήν έπι-χειρήσεως μου τούς εύρων γιγαντιαίους άντιμέτωπος μου, μετά τεσσάρων δολοφονι έν άποτύχων, εύτυχώς άνευ άποτελέματος, τó τελευταίον σου ποιηματάκι με τά πέντε τετράστιχα ήτο πολύ πο-νεμένο, ζητούσαν βαλσαμό, ήλθες έπανηλημένος, απ' ου τó θάρος δέν ο' έγκαταλίπη, έπρεπε νάλλθης να μου πής σε μένα, τι μήπως φροσβαί έπειδη ή δική σου έφάνησαν άπάνθρωποι αλλά μήπως κι δικόι μου έφάνησαν καλύτεροι βλέπεις έν συνεύσηση, έναντιον μα όλα, (Έρωσ χωρίς έμπόδια και περιπέτεια δέν γίνεται) Ένα σός τήν κατάστασιν ν' άποφύγωμεν δίλους αυτούς πού μεσολαβούν, και μία συνάντησίς μας θά λύση τó δύσκολον πρόβλημα τής ζωής μας πού κατήνησεν έφιάλητες και για τούς δυό μας, κι' άσφαλώς ό ένας θά συμβουλεύση τόν άλλον ή άριξής σου θά διμυουργήση εύχάρης στον άγαλλισιν εις άμφοτέροις.»

Νά τώρα και τó ποιήμα σας :

Λόγια παρηγοιάς μου στέλης Μα σβ στέκης πάντα μακρυά Γιατί ποηής άφ' οδ δέν θέλης Και με τυρανής παντοεινία. Έλα σνμά μου, για να πούμε τούς πόνους πούναι σιη καρδιά

κοντά μου θέ να νοσταλγοίαι αυτούς πού μίλησαν μ' άπονία. Πονή και κλαίει ή καρδιά μου για σένα πάντα π' άναπά παρηγοιά ψάχνη για ζωή στην άγκυλιά σου, μοιχα.

Άπορούμεν και εξιστάμεθα σχετικώς, φιλε κύριε ! Φαντάζεσθε ότι μία έπιστολή γίνεται διήγημα, άν τής προσέθετε ένα σκευόν τίτλον; Δέν κάνει τó ράσο τόν πατά. Ούτε ό τίτλος τó διήγημα. Έκτός αν έ-κμάητε λάθος κ' εκλείσατε τó διήγημα στον φάκελλον πού έστειλατε στην φίλην σας και τήν έπιστολήν τήν διά τήν φίλην σας προσορίζοί-μεν, εις τόν φάκελλον τού «Μπουκέτου». Συμφαινον τέτοια λάθη όταν μάλιστα εινε κανείς, σφόδρα έρωτευμένος.

Ζ ε φ ο ρ ο ν.—Τό βλάμιο τραγουδιό άχι έπιτυμές. Θέλω και αυτά τήν ερώτη τους. Και τόν μάστορή τους συνεπός.

Ρί τ ι ο ν Ά γ ο ν.—Οι στί-χοι σας όχι καλοί, δυστυχώς. Τούς λείπει άκριβώς ή ποιησις. Νά π.χ. τó ένα τών ποιημάτων σας :

ΣΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ...

Περπατώντας στους τάφους με [πινό τους σ'αυρούς, ένα, ένα, κυτά σέ μίαν άκρη τά δάκρυα με κό- [πιο τής καρδιάς μου πού τρέχουν κρα- [πια ΕΙν' ό σταυρός από χρόνια βαλ- [μένους κάποια θύμηση φέρνει παλιά στο μυαλό μου και τώρα σκεμμέ- [ίνος έκει πέρα, γιομίζω φιλιά. Διαβάστε νοελληνικήν ποιή-σιν. Θά ήδητε τι εινε ποιησις, ά-ξια λόγου ποιησις.